

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איש - אין לי אלא איש, בן תשע שנים ויום אחד שראוי לביאה מניין? - תלמוד לומר: ואיש.	איתיביה אביי:											♣
יש לו, ואינו מוליד כתבואה שלא הביאה שלישי דמי.	אמר ליה: [רבה]											!
(שמות כ"א) וכי יוד איש - איש מזיד ומזריע, ואין קטן מזיד ומזריע.	דבי חזקיה תנא:											■
מאי משמע דהאי מזיד דבשולי הוא - דכתיב (בראשית כ"ה) ויוד יעקב נזיד.	רב מרדכי לרב אשי:											■
בן ולא אב	והא תנא דבי רבי ישמעאל:											♣
היכי דמי?												^
אילמא דאיעבר בתר דאייתי שתי שערות ואוליד מקמי דלקיף זקן												!
מי איכא שהות כולי האי?												♣
כל ימיו של בן סורר ומורה אינו אלא שלשה חדשים בלבד	והא אמר רבי כרוספדאי:											♣
אלא לאו - דאיעבר מקמי דלייתי שתי שערות ואוליד מקמיה דלקיף זקן												!
ושמע מינה: קטן מוליד												♣
לא, לעולם דאיעבר בתר דאייתי שתי שערות, ואוליד בתר דאקיף זקן. ודקא קשיא דרבי כרוספדאי												!
אמרי במערבא בן ולא הראוי לקרותו אב.	כי אתא רב דימי אמר:											■
כל ימיו של בן סורר ומורה אינן אלא שלשה חדשים בלבד.	גופא, אמר רבי כרוספדאי אמר רבי שבת:											■
משיביא שתי שערות ועד שיקיף זקן	והאנן תנן:											♣
הקיף זקן - אף על גב דלא מלו שלשה חדשים, מלו שלשה חדשים - אף על גב דלא הקיף.												!
שמע מינה מדרבי כרוספדאי אמר רבי שבת: יולדת לשבעה - אין עוברא ניכר לשליש ימיה. דאי סלקא דעתך עוברא ניכר לשליש ימיה - למה לי שלשה? בתרי ותילתא סגינא בריה דרב יהושע:	יתיב רבי יעקב מנהר פקוד קמיה דרבינא ויתיב וקאמר משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע:											■
לעולם אימא לך עוברא ניכר לשליש ימיה - זיל בתר רובא.	אמר ליה: [רבינא]											♣
אמרו קמיה דרב הונא בריה דרב יהושע												○
ובדיני נפשות מי אזלינן בתר רובא? התורה אמרה (במדבר ל"ה) ושפטו העדה, והצילו העדה, ואת אמרת זיל בתר רובא?	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע]											♣
אהדרוה קמיה דרבינא.												○
ובדיני נפשות לא אזלינן בתר רובא?	אמר ליה: [רבינא]											♣
אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלשה - עדותן קיימת, שזה יודע בעיבורו של חדש זה אינו יודע.	והתנן:											■
ואי סלקא דעתך לא אמרינן זיל בתר רובא - נימא הני דוקא קא מסהדי, ואכחושי הוא דקא מכחשי אהדדי. אלא לאו - משום דאמרינן זיל בתר רובא, ורובא דאינשי עבדי דטעו בעיבורא דירחא.												♣
בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם - קנאה, וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב התחתון כעליון. נישאת לכהן - אוכלת בתרומה, בא עליה אחד מן הפסולין - פסלה מן הכהונה, ואם בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה - מומתין עליה, והיא פטורה.	רבי ירמיה מדפתי: אף אנן נמי תנינא:											■
ואמאי? אימא איילונית היא, ואדעתא דהכי לא קדיש												♣
אלא לאו - דאמרינן: זיל בתר רובא, ורוב נשים לאו איילונית נינהו.												♣

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, מאי חייב עליה, דקתני - קרבן.												!	סט:
והא מומתין על ידה קתני												⚡	סט:
בבא עליה אביה.												!	סט:
והא אם בא עליה אחד מכל העריות קתני												⚡	סט:
אלא: הכא במאי עסקינן דקבלה עילויה.												!	סט:
המסוללת בבנה קטן והערה בה, בית שמאי אומרים: פסלה מן הכהונה	תנו רבנן: [בית שמאי]											◆ ■	סט:
מכשירין.	בית הלל:											◆ ■	סט:
הכל מודים בבן תשע שנים ויום אחד שביאתו ביאה, פחות מבן שמנה - שאין ביאתו ביאה, לא נחלקו אלא בבן שמנה.	רבי חייא בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר זעירי:											■	סט:
גמרינן מדורות הראשונים	דבית שמאי סברי:											◆ ■ ■	סט:
לא גמרינן מדורות הראשונים.	בית הלל סברי:											◆ ■ ■	סט:
ודורות הראשונים מנלן דאליד?												⚡	סט:
אילימא מדכתיב (שמואל ב' י"א) הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי, וכתוב (שמואל ב' כ"ג) אליעם בן אחיתפל הגלני, וכתוב (שמואל ב' י"ב) וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור ה'												!	סט:
וכתיב (שמואל ב' י"ג) ויהי לשנתים ימים ויהיו גזוים לאבשלום, וכתוב (שמואל ב' י"ג) ואבשלום ברח וילך גשורה ויהי שם שלש שנים, וכתוב (שמואל ב' י"ד) וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים לפני המלך לא ראה												!	סט:
וכתיב (שמואל ב' ט"ו) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לך בחברון, וכתוב (שמואל ב' י"ז) ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק, וכתוב (תהלים נ"ה) אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם												!	סט:
כל שנותיו של דואג אינן אלא שלשים וארבע, ושל אחיתפל אינן אלא שלשים ושלש.	ותניא:											■ !	סט:
כמה הויא להו - תלתין ותלת, דל שבע דהוה שלמה - פש להו עשרים ושית, דל תרתי שני לתלתא עבורי - אשתכח דכל חד וחד בתמני אוליד.												!	סט:
ממאי? דלמא תרוייהו בתשע אוליד, ובת שבע אולידא בשית, משום דאיתתא בריא. תדע, דהא הוי לה ולד מעיקרא												⚡	סט:
אלא מהכא: (בראשית י"א) אלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן, ואברהם גדול מנחור שנה, ונחור גדול מהרן שנה, נמצא אברהם גדול שתי שנים מהרן.												!	סט:
וכתיב (בראשית י"א) ויקח אברם ונחור להם נשים וגו'												!	סט:
יסכה זו שרה, ולמה נקרא שמה יסכה - שסוכה ברוח הקדש. והיינו דכתיב (בראשית כ"א) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה. דבר אחר: יסכה - שהכל סכים ביופיה.	ואמר רבי יצחק:											■ !	סט:
וכתיב (בראשית י"ז) ויפל על פניו ויצחק ויאמר בלבו וגו'												!	סט:
כמה קשיש אברהם משרה - עשר שנין, וקשיש מאבה - תרתין שנין, אשתכח כי אולדה הרן לשרה - בתמני אולידה.												!	סט:
ממאי? דלמא אברהם זוטא דאחווה הוה, ודרך חכמתן קא חשיב להו.												⚡	סט:
תדע, דקא חשיב להו קרא דרך חכמתן, דכתיב (בראשית ו') ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת, שם גדול מחם שנה, וחם גדול מיפת שנה נמצא שם גדול מיפת שתי שנים, וכתוב (בראשית ז') ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ, וכתוב (בראשית י"א) אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול												■ ■	סט:
בן מאה שנה בא מרד ותרתין שנין הוה												⚡ ■	סט:
אלא, דרך חכמתן קא חשיב להו												!	סט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
הכא נמי - דרך חכמתן קא חשיב להו.													סט:	
אמריתה לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא.	רב כהנא:												סט:	
אתון מהכא מתניתו, ואנן מהכא מתנינן לה: (בראשית י') ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול, יפת הגדול שבאחיו הוה	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]											◇	סט:	
אלא מנלן - מהכא, (שמות ל"ח) ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, וכתוב (דברי הימים א' ב') ותמת עזובה (אשת כלב) ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור.												!	◇	סט:
וכי עבד בצלאל משכן בר כמה הוי - בר תליסר, דכתיב (שמות ל"ו) איש איש ממלאכתו אשר המה עשים												!	◇	סט:
שנה ראשונה עשה משה משכן, שניה הקים משכן ושלה מרגלים.	ותניא:											!		סט:
וכתיב (יהושע י"ד) בן ארבעים שנה אנכי בשלה משה עבד ה' וגו' ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה												!	◇	סט:
כמה הויא להו - ארבעין, דל ארביסר דהוה בצלאל - פשא להו עשרים ושית, דל תרתי שני דתלתא עיבורי - אשתכח דכל חד וחד בתמני אוליד.												!		סט:
בן ולא בת.													■	סט: <
בדין הוא שתהא בת ראויה להיות כבן סורר ומורה, שהכל מצויין אצלה בעבירה, אלא גזירת הכתוב היא: בן ולא בת.	תניא, אמר רבי שמעון:												■	סט: ◇